

gørende fra Sogneforstanderskaberne i gamle Njøbenhavns Amt til Rigsdagen angaaende Lovudkastene om Veivæsenets Omordning, med Anmodning om disse Exemplarers Omdeling til Thingets Medlemmer. Dette vil skee.

Fra Formanden i det andet Thing, har jeg modtaget „Forflag til Lov, angaaende Skibes Maaling“, „Forflag til Lov om danske Skibes Registrering“, „Forflag til Lov om Fattiges m. Fl. Hjemsendelse og de dermed forbundne Omkostningers Afholdelse“ samt „Forflag til Lov om nogle Forandringer i Lovene af 29de December 1857 og 4de Januar 1861, angaaende Fiskeriet i Limfjorden“. I samtlige disse Lovforflag er der ved Beslutninger i Folkethinget foretaget Forandringer, og de sendes til Landsthinget med Anmodning om, at de her paant maae blive forelagte. Forelæggelsen skeer her ved; Exemplarer af Forslagene skulle blive omdeelte. Da der har været nedsat Udvalg med Hensyn til alle disse Lovforflag, ville de blive tilstillede de vedkommende Udvalg til Erklæring.

Den første Sag paa Dagsordenen var: Anden Behandling af „Forflag til Lov om Straf for Indgreb i de privilegerede Færgesteders Eneret“.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 2077 ff.)

Der var ikke til denne Behandling stillet noget Ændringsforslag. Lovforflagets Indhold fattes under Forhandling.

Sobiesen: Jeg skal tillade mig en Hensigt til den høitæredede Finantsminister i Anledning af den processuelle Fremgangsmaade, som i Lovforflaget er bestemt med Hensyn til de Sager, der her er Tale om, idet der nemlig skielnes imellem, om Sagen anhängiggjøres af vedkommende forurettede Færgemand eller af Færgewæsenets Overbestyrelse. Efter min Formening vil Færgewæsenets Overbestyrelse ikke kunne gjøre saadanne Sager anhängige, undtagen forsaavidt Staten er Færgerieier, og i saa Tilfælde vilde det vistnok ikke være ganske rigtigt at stille Staten som Færgerieier ander-

ledes end den private Færgerieier. Sagens Behandling som offentlig Politisag vil derhos medføre, at vedkommende Indstævnte ikke vil kunne benytte Procurator i Sagen; men det synes mig dog at være rigtigt, at Indstævnte i Sager af denne Art, der have en halv civilretlig Charakter, saavel naar Staten er Paa-klager, som naar den Private er det, kan staae sig Retshjælp hos en Procurator. Jeg skal tillade mig at henstille, om det ikke vilde være rigtigt, at den processuelle Bestemmelse i Lovforflaget blev forandret derhen, at alle Sager om denne Art Overtrædelser blive at behandle som private Politisager.

Finantsministeren: Som ærede Medlemmer ville see i Motiverne, er denne Bestemmelse i Slutningen af Loven kommen ind for at hæve en Tvivl, der er opstaaet i Praxis, om disse Sager i alle Tilfælde ere at behandle som private eller som offentlige Politisager. Den Lovbestemmelse, vi have derom, er Placat af 12te August 1820, der saa at sige er den eneste almindelige Bestemmelse om Færgestedernes Rettigheder, baade med Hensyn til den Udstrækning i Rum, for hvilken de enkelte Færgerieieres Eneret skal gjælde, og med Hensyn til de Rettigheder, de have ligeoverfor Andre, og i denne Placats § 5 staaer der, at alle Sager om Overtrædelser af de foranstaaende Bestemmelser skulle paa vedkommende Færgelaugs eller Færgemands Anmeldelse strax behandles og paadømmes ved Politiretten. Jeg tilstaaer nu, at det forekommer mig, at disse Udtryk nærmest tyde paa, at de allesammen skulle behandles som offentlige Politisager. Der har imidlertid i Praxis udviklet sig en Forstjellighed, idet man paa nogle Steder kun har villet behandle dem som offentlige Politisager, naar de bleve anhängiggjorte af det Offentlige, men derimod som private Politisager, naar de bleve paa-klagede af den private Færgemand. Det, som nu her er foreslaaet, er altsaa det Samme, som der har udviklet sig som den almindelige Praxis, og Grunden til, at jeg har optaget det er den, at det forekommer mig, at der indeholdes en Analogi derfor i den Bestemmelse i Næringsloven, hvorefter Næringsfager i disse